

in een nieuw te vormen kapel weer zouden kunnen innemen. Verscheidene leden van de oude kapel waren óf overleden óf hadden de leeftijdsgrens van actief militair muzikant overschreden. Bovendien bleken de zo veilig opgeborgen bezittingen van de stafmuziek, zoals het instrumentarium en de bibliotheek, door de bezetter te zijn geroofd. Toch slaagden De Booy en Steinroth erin binnen de kortst mogelijke tijd uit de eerste auditie een dertigtal muzikanten te recruteren. De vraag bleef: welke plaats en bestemming zou de nieuwe kapel krijgen?

Hierover behoefden beide ondernemende musici zich geen zorgen te maken, want op initiatief van de luitenant-generaal der mariniers H. F. J. M. A. von Freitag Drabbe besloot de minister van Marine tot wederoprichting van een muziekkorps ten behoeve van de Koninklijke Marine (1 augustus 1945). De bepaling hierbij luidde: dat de muziekkapel rechtstreeks onder de bevelen zou staan van de commandant van het Korps Mariniers, het mariniers-uniform zou dragen en de naam zou krijgen van 'Marinierskapel der Koninklijke Marine', met Rotterdam als standplaats⁶).

De eerste repetities

Inmiddels kon met de eerste repetities, die in de Alexanderkazerne in Den Haag werden gehouden en onder leiding stonden van sergeant-muzikant Steinroth, een aanvang worden gemaakt. De leiding van Steinroth was echter tijdelijk, daar bij besluit van de minister van Marine was bepaald, dat aan het hoofd van de kapel een officier-directeur zou komen te staan. Een auditie werd uitgeschreven en uit een groot aantal kandidaten werd door een jury, bestaande uit luitenant-generaal Von Freitag Drabbe, Willem Pijper en dr. Walther Boer, de musicus Gijsbert Nieuwland gekozen.

Een jaar na de oprichting liet de nieuwe Marinierskapel zich voor het eerst in Rotterdam horen: een taptoe op de Coolsingel. Vele concerten volgden, maar een hoogtepunt was toch wel de officiële terugkeer van het Korps Mariniers uit zijn tijdelijke verblijf in Tilburg naar de Maasstad. Voorafgegaan door de Marinierskapel marcheerden de mariniers hun vaderstad weer binnen.

De 'Jongens van Jan de Witt', zoals het in 1665 als 'Regiment de Marine' door Johan de Witt opgerichte marinierskorps bij voorkeur wordt genoemd, waren na jaren van omzwervingen weer thuis.